

Părțile din procedura principală

Recurenți: Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España

Intimată: VR

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (2) și articolul 32 din Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, interpretate în lumina principiului securității juridice și a articolului 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun recunoașterii, fără nicio altă condiție, în cadrul unei proceduri judiciare pe fond aflate pe rol într-un alt stat membru decât statul membru de origine, cu privire la un element de pasiv de care o instituție de credit fusese lipsită printr-o primă măsură de reorganizare adoptată în acest din urmă stat, a efectelor unei măsuri ulterioare de recunoaștere privind retransmiterea, cu efect retroactiv, la o dată anterioară deschiderii unei astfel de proceduri, a elementului de pasiv respectiv către instituția de credit menționată, atunci când o asemenea recunoaștere conduce la faptul că instituția de credit căreia pasivul îi fusese transmis prin prima măsură își pierde, cu efect retroactiv, calitatea procesuală pasivă în cadrul acestei proceduri aflate pe rol, repunând astfel în discuție hotărâri judecătorești intervenite deja în favoarea reclamantei care fac obiectul aceleiași proceduri.

(¹) JO C 363, 28.10.2019.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Wiesbaden – Germania) – WS/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-505/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen – Articolul 54 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 50 – Principiul ne bis in idem – Articolul 21 TFUE – Libera circulație a persoanelor – Notificare roșie a Interpol – Directiva (UE) 2016/680 – Legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal cuprinse într-o astfel de notificare]

(2021/C 278/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Părțile din procedura principală

Reclamant: WS

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen la 19 iunie 1990 și intrată în vigoare la 26 martie 1995, precum și articolul 21 alineatul (1) TFUE, citite în lumina articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că nu se opun arestării provizorii de către autoritățile unui stat parte la Acordul între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnat la Schengen din 14 iunie 1985, sau de către cele ale unui stat membru a unei persoane vizate de o notificare roșie publicată de Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol), la cererea unui stat terț, cu excepția situației în care s-a stabilit, printr-o decizie judecătorească definitivă adoptată într-un stat parte la acest acord sau într-un stat membru, că împotriva acestei persoane a fost pronunțată deja o hotărâre definitivă într-un stat parte la acest acord sau într-un stat membru pentru aceleași fapte ca cele pe care se întemeiază această notificare roșie.

2) Dispozițiile Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei cadru 2008/977/JAI a Consiliului, citite în lumina articolului 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, semnată la 19 iunie 1990, și a articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie interpretate în sensul că nu se opun prelucrării datelor cu caracter personal cuprinse într-o notificare roșie emisă de Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol), atât timp cât nu s-a stabilit, prin intermediul unei decizii judecătorești definitive adoptate într-un stat parte la Acordul între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, încheiat la Schengen la 14 iunie 1985, sau într-un stat membru, că principiul *ne bis in idem* se aplică în legătură cu faptele pe care se întemeiază respectiva notificare, cu condiția ca o astfel de prelucrare să îndeplinească cerințele prevăzute de directiva menționată, în special în măsura în care prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei misiuni de către o autoritate competentă, în sensul articolului 8 alineatul (1) din această directivă.

3) Cea de a cincea întrebare preliminară este inadmisibilă.

(¹) JO C 357, 21.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 mai 2021 – ABLV Bank AS (C-551/19 P), Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA, (C-552/19 P)/Banca Centrală Europeană

(Cauzele conexate C-551/19 P și C-552/19 P) (¹)

[Recurs – Uniunea economică și monetară – Uniune bancară – Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Rezoluția instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție (MUR) și al unui fond unic de rezoluție bancară – Articolul 18 – Procedură de rezoluție – Condiții – Dificultate în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate – Declarația de către Banca Centrală Europeană (BCE) a unei situații de dificultate în care se află sau este susceptibilă de a se afla o entitate – Act pregătitor – Act care nu este supus căilor de atac – Inadmisibilitate]

(2021/C 278/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: ABLV Bank AS (C-551/19 P), Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA, (C-552/19 P) (reprezentanți: inițial O. Behrends și M. Kirchner, avocați, ulterior O. Behrends)

Cealaltă parte din procedură: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: inițial E. Koupepidou și G. Marafioti, agenți, asistați de J. Rodríguez Cárcamo, abogado, ulterior E. Koupepidou, G. Marafioti și R. Ugena, agenți)

Intervenientă în susținerea Băncii Centrale Europene: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, K.-P. Wojcik și A. Steiblytė, ulterior D. Triantafyllou, A. Nijenhuis și A. Steiblytė, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursurile.

2) Respinge ca inadmisibile concluziile Comisiei Europene prin care se solicită înlocuirea de către Curte a raționamentului expus la punctul 34 din Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 6 mai 2019, ABLV Bank/BCE (T-281/18, EU:T:2019:296), și din Ordonanța din 6 mai 2019, Bernis și alții/BCE (T-283/18, nepublicată, EU:T:2019:295), care fac obiectul recursurilor.